

HUDBA

*inspirováno obrazem G. Klimta
„Die Musik“*

*Slyším její hlas
zastřený, tklivý
v zátíší za zvuky strun
prostírá se
v modrozelené jeseni.*

*Zní vemlouvavá harfa
a kytary drží křehkou linii
umírajíce do ticha
pak klávesy piana rozezní
Paván pro zesnulou infantku.*

*Oněměla pod stíny tónů
hnědé kadeře ztrácející se v šeru
její ruka do strun se vložila
nepřítomně, zmateně
bloudí v makovém poli.*

*V odloučení teskně se smráká
tisíce melodií za palisádou těl
odívají ji v podzimní šat
a ona sama v sobě
hudbou zrcadlí se.*

PÍSEŇ PODZIMU

*V paprscích perutí
slunce zazívá
v odlescích stojatých
zeleň rozplývá
sebe v podzimu.*

*V tajemství okru
listy melancholí
krvácejíce bolestí léta
vítr nese z polí
hlas tažných ptáků.*

*Kročeje křídel
ptají se na cestu
hvězdáře v modrém peří
podoben věrozvěstu
na sny dálku měří.*

*Na vinici ticho
ve sklepích zraje -
léto, vybásněné v duši
zní daleko do kraje
píseň podzimu.*

ROZHOVOR MUŽE A DĚVČÁTKA

Co je to smutek?

To, když pohádky nekončí šťastně.

Co je to žal?

Smutek s jinými vlásky.

Smutek a žal jsou bratříčci?

Ano, bratři z jedné matky vzešli.

A kdo je jejich maminka?

Tu má každý v sobě a záleží jen na něm jestli bude mít děti.

A ta tvoje má děti?

Ano, hodně dětí. A každý den se rodí nové.

Ale to ti musí být smutno?

Ano.

A proč se tedy stále usmíváš?

Člověk musí nějak bojovat.

Jako rytíři?

Ano, jako rytíři z pohádek.